

Meri-Lapin ympäristölautakunta
Suensaarenkatu 4
95400 Tornio

Päätöksen antopäivä 25.2.2025
Päätöksen tiedoksisaantipäivä 4.3.2025

dnro 5322/11.01.00.00/2024
18.2.2025 § 17

Karungin Erämiehet ry:n ympäristölupa Kalliomaan ampumaradan toimintaan tilalle Riistakolmio 851-431-11-85, Tornio

HAKIJA Karungin Erämiehet ry,
Aapajärventie 504, 95530 Tornio
Y-tunnus: 0752723-5

Yhteyshenkilö: [REDACTED]

TOIMINTA JA SEN SIJAINTI

Ympäristölupaa haetaan olemassa olevalle Kalliomaan ampumaradalle, jolla on kaksi luotiaserataa ja yksi skeet-rata, joilla harjoitellaan kiväärillä, pienoiskiväärillä, pistoolilla ja haulikolla. Lupaa haetaan toistaiseksi voimassa olevaksi. Ampumarata sijaitsee Tornion kaupungissa, Karungin kylästä noin 5 kilometriä koilliseen, Aapajärventien varressa kiinteistöllä Riistakolmio 851-431-11-85. Kiinteistö on toiminnanharjoittajan omistuksessa. Toiminnanharjoittaja on tehnyt vuokrasopimukset haulien leviämisalueesta alueen omistajien kanssa.

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE

Ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan on oltava lupa. Ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukon 2 kohdan 14 a mukaan muulla kuin liitteen 4 kohdassa 7 tarkoitetulla ilmoituksenvaraisella ulkona sijaitsevalla ampumaradalla on oltava ympäristölupa.

LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Toimivaltainen viranomainen on ympäristönsuojelulain 34 §:n 2 momentin ja valtioneuvoston asetuksen (713/2014) 2 §:n 13 a mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Tornion kaupungissa toimii Meri-Lapin ympäristölautakunta.

ASIAN VIREILLETULO

Asia on tullut vireille 7.11.2024 toiminnanharjoittajan puolesta ampumaratojen ympäristölupahankkeen toimittamalla ympäristölupahakemuksella. Hakemusta on täydennetty 28.11.2024.

TOIMINTAA KOSKEVAT LUVAT JA ALUEEN KAAVOITUSTILANNE

Alueella on voimassa ympäristöministeriön 19.2.2014 vahvistama ja 11.9.2015 lainvoiman saanut Länsi-Lapin maakuntakaava, jossa ampumaradan toiminta-alue sijaitsee maa- ja metsätalousvaltaisella alueella (M). Alueella on Tornion kaupunginvaltuuston 14.12.2009 hyväksymä Tornion yleiskaava 2021, jossa

Toimipaikat:

Tornio
Suensaarenkatu 4
95400 TORNIO

Keminmaa
Kunnantie 3
94400 KEMINMAA

Sähköposti:
ymparistonsuojelu@tornio.fi

ampumaradan alue on merkitty maa- ja metsätalousalueeksi (M). Alueen länsipuolella on merkinnät muinaisjäännöksestä (merkintä sm) noin kahden kilometrin päässä sekä suojeltujen tai silmälläpidettävien kasvien tai eläinten esiintymäalue (merkintä sl) lähimmillään 1,5 kilometrin päässä ampumarata-alueesta etelään. Alueella ei ole asemakaavaa.

Toiminnalla ei ole aiempaa ympäristölupaa. Ampumaradalla on Lapin lääninhallituksen 15.5.1980 myöntämä ampumaratalupa, joka tullaan päivittämään ympäristölupaprosessin jälkeen.

TOIMINTA-ALUEEN YMPÄRISTÖ

Ampumarata sijaitsee Tornion kaupungin alueella, Aapajärventien varressa, noin viiden kilometrin etäisyydellä Karungin kylästä koilliseen.

Ampumaradan ympäristö on talousmetsää ja ojitettua suota. Ampumarata-alueen maaperä on GTK:n maaperä 1:20 000 aineiston mukaan hiekkaa ja hiekkamoreenia. Haulien pääasiallisella leviämialueella maaperä on suurimmaksi osaksi saraturvetta, mutta myös hiekkaa ja hiekkamoreenia. Rata-alue sijaitsee Mustajoen (67.112, 3. jakovaihe) valuma-alueella. Ampumarata-alueelta pintavedet kulkeutuvat haulikkoradan pohjoispuolelta suoalueiden läpi ojia pitkin Hurujokeen sekä Mustajokeen, jotka edelleen laskevat Liakanjokeen.

Lähimmät Natura 2000-alue on Hurujärvi-Iso-Mustajärvi, noin 4 kilometrin päässä rata-alueesta. Suojelun perusteena olevia luontotyyppejä ovat humuspitoiset järvet ja lammet, vaihettumissuot ja rantasuot sekä suojelun perusteena olevat lajit kuuluvat linnustoon. Alue kuuluu lisäksi valtakunnalliseen lintuvesiensuojeluohjelmaan.

Ampumarata ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Lähimmät luokitellut pohjavesialueet sijaitsevat noin 7,6 kilometrin päässä rata-alueesta koilliseen (Paloaara, 1285118 B) ja luoteeseen (Nivavaara, 1285105).

Ampumarata-alueen välitön lähiympäristö on maa- ja metsätalousvaltaista aluetta sekä suota. Lähin asutus sijaitsee noin kahden kilometrin etäisyydellä rata-alueesta itään, Aapajärven rannalla. Aapajärven länsirannalla on vakituiseen asumiseen ja loma-asumiseen käytettäviä kiinteistöjä. Lähin luonnonsuojelualue (Puolahuhdan luonnonsuojelualue, MRA242544) sijaitsee noin 2 kilometrin etäisyydellä alueesta koilliseen. Puolahuhdan luonnonsuojelualue on perustettu luontoarvojen turvaamiseksi.

TOIMINNAN KUVAUS

Yleiskuvaus

Karungin Erämiehet ry:n Kalliomaan ampumaratatoiminta on alkanut vuonna 1980, jolloin ampumaradalle perustettiin kaksi luotiaserataa. Toimintaa on laajennettu vuonna 1986, jolloin haulikkorata on otettu käyttöön. Toiminta koostuu yhteisistä ja yksityisten omista harjoitusvuoroista, lakisääteisen ampumakokeen suorittamisesta ja aseiden kohdistamisesta.

Rataa käyttävät Karungin Erämiehet ry:n jäsenet sekä satunnaisesti muut ammunnan harrastajat ja metsästäjät. Kahdella luotiaseradalla (hirvi- ja luotiaserata) käytettävät aseet ovat metsästys- ja urheiluammuntaan soveltuvia pistoolleja, pienoiskivääreitä ja kivääreitä. Lisäksi haulikkoammuntaa varten on skeet-rata. Radalla voidaan harjoitella kiväärillä noin 75–100 metrin etäisyydellä taustavallista ja pistoolilla sekä pienoiskiväärillä noin 25–50 metrin etäisyydeltä taustavallista sekä harjoitella liikkuvaan maaliin ammuntaa.

Radan toiminta painottuu sulanmaan ajalle eli touko-syyskuulle, ja radan käyttäjoiksi esitetään päivittäistä ammunta-aikaa maanantaista sunnuntaihin klo 10:00 ja 22:00 välisenä aikana. Käyttöajat ovat maksimikäyttöaikoja.

Radat ja ratarakenteet

Kalliomaan ampumaradalla on käytössä kolme eri lajirataa: yksi hirvirata, yksi luotiaserata ja yksi haulikkorata. Ampumaradan laukausmäärät ovat viime vuosina olleet noin 4 500 laukausta vuodessa. Lupaa haetaan enintään 10 000 laukausselle vuodessa.

Luotiaseradat

Kalliomaan ampumaradalla on kaksi luotiaserataa (hirvi- ja luotiaserata), joilla harjoitetaan metsästys- ja urheiluammuntaa pienikaliiperisilla aseilla eli pistoolleilla, pienoiskivääreillä ja kivääreillä pahvitauluihin. Ampumasuunta on kummallakin radalla länteen päin, ja ratoja erottaa valli. Arviolta 60–70 % luotiradoilla käytettävistä aseista on äänenvaimennin. Luotiaseratojen ampumapaikat ovat noin tasossa +57 m mpy. Luotiaseratojen sivu- ja taustavalli ovat noin tasossa +59...+62 m mpy, eli ne ovat korkeammalla kuin ampumapaikka.

Hirviradalla harjoitellaan kiväärillä noin 75 metrin etäisyydellä taustavallista. Hirviradalla on ampumakoppi, jossa on yksi ampumapaikka sekä valvojan paikka, jotka on erotettu toisistaan väliseinällä. Ampumakopin katos on puurakenteinen, ja siinä on taka- ja sivuseinät sekä akustiikkalevyt vaimentamassa ääntä.

Luotiaseradalla on 5-paikkainen katos, vaikkakin hakemuksen mukaan ammuntaa tehdään pääasiassa yhdeltä paikalta. Ammuntakatos on puurakenteinen, eikä siinä ole akustiikkalevyjä. Radan enimmäispituus on 100 metriä, kuitenkin radan välialueelta noin 25-50 metrin etäisyydellä taustavallista ammutaan pistoolilla ja pienoiskiväärillä.

Haulikkorata

Kalliomaan ampumaradan haulikkoradalla harjoitetaan skeet-ammuntaa, eli ammutaan lentäviä savikiekkoja haulikolla. Radalla on kahdeksan puoliympyrän muotoon sijoitettua ampumapaikkaa sekä kaksi kiekonheitintornia. Ampumasuunta on koillisen ja kaakon välille, ja ampumapaikka on tasossa 57 m mpy ja ampumasuunnassa maasto laskee nopeasti noin tasoon 55 m mpy.

Muut rakenteet

Radalla on erillinen metsästysmaja, jota käytetään seuran kokoontumistilana. Lisäksi alueella on neljä hirvien nylkemiseen tarkoitettua rakennusta. Ampumarata-alue on aidattu ja tulotiellä on lukittava portti.

Jätehuolto

Kalliomaan ampumaradalla on keräysastiat sekajätteelle ja metallihylsyille. Jäteastia tyhjennetään yleensä kerran vuodessa syksyisin.

Veden käyttö ja jätevedet

Kiinteistöllä sijaitsevaan metsästysmajaan otetaan käyttövesi kunnallisesta vesijohtoverkostosta. Metsästysmajassa on vesikäymälä, ja rakennuksen jätevedet ohjautuvat umpisäiliöön. Umpisäiliötä tyhjennetään tarvittaessa.

Kiinteistöllä sijaitseviin hirvien nylkyvajoihin otetaan vettä kiinteistön talousvesikaivoista. Kyseisissä rakennuksissa vettä käytetään puhtaanapitoon ja jätevedet ohjataan saostuskaivoihin. Talousvesikaivon vedenpinnan korkeus on arvioitu olevan noin 2 metriä maanpinnasta.

TOIMINNASTA AIHEUTUVAT PÄÄSTÖT JA JÄTTEET

Vaikutukset maaperään sekä pinta- ja pohjavesiin

Ampumaratatoiminnasta ei aiheudu välittömiä päästöjä ympäristöön. Sen sijaan vaikutukset syntyvät pitkällä aikavälillä luotien ja haulien rapautuessa, jolloin niiden sisältämiä haitallisia metalleja (lyijy, kupari, antimoni, arseeni ja sinkki) vapautuu maaperään. Maaperästä haitta-aineet voivat kulkeutua pinta- ja pohjavesiin sade- ja sulamisvesien mukana. Haulien ja luotien sisältämien raskasmetallien lisäksi haulikkoradalla käytettävät savikiekot sisältävät pieninä pitoisuuksina PAH-yhdisteitä. Tyypillisesti Suomessa käytettävien savikiekkojen massasta 0,2–2,5 % on PAH-yhdisteitä. PAH-yhdisteet ovat kuitenkin hyvin niukkaliukoisia ja yhdisteet pysyvät sitoutuneina kiekkomateriaaliin.

Ampumaradalla haitta-aineiden kuormitus kohdistuu hirvi- ja luotiaseradalla taustavalliin sekä haulikkoradan 3D-lentoratatarkastelun mukaiseen haulien pääasialliseen leviämisalueeseen. Kalliomaan ampumaradan ratarakenteisiin on arvioitu kertyneen radan koko käyttöhistorian ajalta (1980-2024) yhteensä lyijyä 2 110 kg, kuparia 75 kg antimonia 36 kg, sinkkiä 8 kg ja arseenia 5 kg. Kalliomaan ampumaradalla ratarakenteisiin kertyneiden haitta-aineiden määrää on arvioitu BAT-oppaan mukaisesti laskennallisesti toimintahistorian aikaisten laukausmääräarvioiden perusteella käyttäen keskivertopanosten tietoja. Kuormitus on laskettu vuosilta 1980–2024 ja oletuksena on, että kaikki radoilla ammutut laukaukset on ammuttu lyijyhauleilla/-luodeilla.

Kalliomaan ampumaradalla on tutkittu haitta-aineiden kulkeutumista alueen ulkopuolelle pinta- ja pohjavesinäytteiden avulla. Yksi pintavesinäyte on otettu haulikkoradan haulien leviämisalueen kokoojaojasta. Pintavesinäytteestä on

analysoitu edellä mainittujen, luodeissa ja hauleissa esiintyvien metallien kokonaispitoisuudet ja liukoiset pitoisuudet. Pintavesinäytteen tulokset on esitetty alla olevassa taulukossa.

Pitoisuus, liukoinen µg/l,	Lyijy	Kupari	Sinkki	Anti- moni	Arseeni
Pintavesinäyte kokooajajasta	0,13	2,0	61	< 0,05	< 0,05

Pintavesinäytteen haitta-ainepitoisuuksia on verrattu Valtioneuvoston asetuksessa 1022/2006 annettuihin vesiympäristölle vaarallisten ja haitallisten aineiden ympäristölaatonormeihin. Asetuksessa on asetettu laatonormi ampumaratametalleista ainoastaan lyijylle: suurin sallittu liukoisen lyijyn pitoisuus on 14 µg/l ja biosaatavan lyijyn pitoisuus vuosikeskiarvona ilmoitettuna on 1,2 µg/l. Näytteenottoa paikkana toiminutta ojaa ei kuitenkaan lasketa pintavedeksi, jolloin ojasta otettuja näytetuloksia ei voida suoraan verrata asetuksen normeihin. Arvioitaessa ampumarata-alueelta ojaan johdettavan veden suurinta hyväksyttävää metallipitoisuutta, voidaan valuma-alue tarkastelulla määrittää sekoittumiskerroin. Sekoittumiskertoimen perusteella voidaan laskennallisesti arvioida, ylittäisikö ampumarata-alueelta lähtevän pintaveden metallipitoisuus kohdevesistöissä ympäristölaatonormin. Ojaveden suurimman hyväksyttävän liukoisen biosaatavan lyijypitoisuuden on laskettu olevan vuosikeskiarvona 18 µg/l. Muille luodeissa tai hauleissa esiintyville metalleille ei ole annettu ympäristölaatonormeja eikä vertailua näiden aineiden osalta ole mahdollista tehdä. Muista metalleista suurin pitoisuus oli sinkillä (61 µg/l) ja kuparilla (2,0 µg/l).

Haitta-aineiden kulkeutumista pohjaveteen on selvitetty yhdellä pohjavesinäytteellä. Pohjavesinäyte on otettu yhdestä ampumaradan alueella olevasta talousvesikaivosta. Pohjaveden metallipitoisuudet ovat hyvin pieniä näytetulosten perusteella, ja näytetulokset on esitetty alla olevassa taulukossa.

Pitoisuus, liukoinen µg/l,	Lyijy	Kupari	Sinkki	Anti- moni	Arseeni
Talousvesikaivo	0,37	2,4	3,3	0,072	0,53

Myös pohjavesinäytteen haitta-ainepitoisuuksia on verrattu Valtioneuvoston asetukseen 1022/2006 ja Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa 1352/2015 annettuihin talousveden laatuvaatimuksiin ja suosituksiin.

Päästöt ilmaan, melu ja värinä

Ampumaratatoiminta aiheuttaa ympäristöön melua. Tämän lisäksi ampumatoinnin aikana radan käyttäjät saattavat altistua lyhytaikaisesti lyijypölylle.

Kalliomaan ampumaradan toiminnasta aiheutuvaa melutasoa on arvioitu ympäristöministeriön laatiman ampumaratojen parasta käyttökelpoista tekniikkaa käsittelevän oppaan "Ampumaratojen ympäristövaikutusten hallinta" (BAT-opas) mukaisilla sapluunamalleilla. Sapluunamallit kuvaavat melulähteen synnyttämän melupäästön vaimenemista suhteessa etäisyyden kasvuun. Yleisimpien ampumalajien aseille on mitattu melupäästö, josta on laadittu sapluunamallit,

jotka kuvastavat lajin melupäästöä enimmäisäänitason L_{Amax} mukaisin meluvyöhykkein. Sapluunamalleissa on neljä meluvyöhykettä, jotka ovat pienempi kuin 60 dB, 60-65 dB, 65-70 dB ja suurempi kuin 70 dB. Vyöhykejako perustuu valtioneuvoston päätökseen (53/1997) ampumaratojen aiheuttaman melutason ohjearvioista. Päätöksen mukaisena ohjeena on, että ampumaradan aiheuttama loma-asutukseen käytettäviin alueisiin ja luonnonsuojelualueisiin kohdistuva melutaso on enintään 60 dB ja vakituiseen asumiseen käytettäviin alueisiin 65 dB.

Kalliomaan ampumaradan osalta sapluunamallitarkastelu on suoritettu erikseen luotiaseradoille ja haulikkoradalle. Luotiaseradoilla on käytetty kiväärin melusapluunatarkastelua, ja sen keskikohta on pyritty asettamaan keskimmäisten ampumapaikkojen keskelle, sillä luotiaseradalla on viisi ampumapaikkaa. Haulikkoradalla on käytetty haulikon melusapluunatarkastelua, ja tarkastelussa on otettu huomioon lajille tyypillinen ampumapaikan vaihto suorituksen aikana. Melumallinnuksessa on yhdistetty sapluunamalleilla muodostetut melualueet päällekkäin, jolloin on saatu kuva Kalliomaan ampumaradan maksimaalisesta melualueesta ja meluvyöhykkeistä.

Sapluunamallitarkastelun perusteella melutason ohjearvot eivät ylitä Kalliomaan ampumaradan läheisyydessä olevissa asuin- tai lomakäytössä olevilla kiinteistöillä. Melutason ohjearvot voivat ylittyä kaikkien lajiratojen melusapluunoista kootussa mallinnuksessa sekä haulikkoradan sapluunatarkasteluun pohjautuvassa melumallinnuksessa luonnonsuojelun osalta. Kaikkien lajiratojen melusapluunoista kootussa mallinnuksessa melutasojen ylitys johtuu haulikkoradasta aiheutuvasta melusta. Kummassakin melusapluunatarkastelussa Puolahuhdan luonnonsuojelun lounaisosa jää meluvyöhykkeelle 65-60 dB.

Hakemuksessa esitetään, että mallinnuksessa käytetyt sapluunat ovat tasaiselle esteettömälle maastolle mallinnettuja, joten tarkasteltavat sapluunat eivät kuvasta alueen todellista tilannetta melun leviämisen suhteen, vaan antavat kohdekohtaista melumallinnusta suurempia melualueita. Kalliomaan ampumaradalla luotiaseradoilla on sivu- ja taustavalleja sekä ampumakatoksia, jotka vaimentavat melun leviämistä. Täten todellisessa tilanteessa melu leviää suppeammalle alueelle kuin selvityksessä on esitetty.

Haulikkoradan toiminnasta johtuva mahdollinen ohjearvo ylitys on vähäinen ja kohdistuu pienelle alueelle Puolahuhdan luonnonsuojelun alueelle. Lisäksi haulikkoradan laukausmäärä on pieni, jonka vuoksi mahdollinen häiriö on arvioitu pieneksi. Täten hakemuksessa arvioitiin, ettei luonnonsuojelun suojeluperusteisiin todennäköisesti ole vaikutusta.

Puuston tai mahdollisten muiden maastoesteiden melua vaimentavaa vaikutusta ei ole otettu huomioon edellä esitettyssä tarkastelussa.

Jätteet ja jätteiden käsittely

Kalliomaan ampumaradalla syntyvän jätteen määrän arvioidaan olevan vähäinen. Jättemääristä ei ole pidetty kirjaa. Toiminnassa syntyy pahvijätettä

maalitauluista ja ammusten pakkauksista, muovijätettä sekä hylsyjä. Radalla on omat keräysastiat sekajätteelle ja metallihylsyille. Metallihylsyjä käytetään uudelleen ladattavana.

ARVIO TOIMINNAN VAIKUTUKSISTA YMPÄRISTÖÖN

Kalliomaan ampumaradalla haitta-aineiden kuormitus kohdistuu hirvi- ja luoti-aseradalla taustavalliin sekä haulikkoradan 3D-lentoratatarkastelun mukaiseen haulien pääasialliseen leviämisalueeseen. Ampumarata-alueen maaperä on hiekkaa ja hiekkamoreenia, kun taas haulikkoradan haulien leviämialue on pääosin saraturvetta.

Ampumaradalle on tehty haitta-ainepäästöjen riskitason pisteytys, jossa ampumaradan päästöpotentiaali, pintavesiriski ja pohjavesiriski ovat pieniä. Riskitason pisteytyksen perusteella Kalliomaan ampumarata on matalan ympäristöriskin kohde. Hakemuksessa esitetään, että pintavesien osalta haitta-aineet kertyvät ojien pohjasedimentteihin paikallisesti. Alueelta otettujen pinta- ja pohjavesinäytteiden perusteella pinta- tai pohjavesiin johtuvat haitta-ainepitoisuudet ovat niin pieniä, ettei niillä ole vaikutusta vastaanottavan vesistön (Hurujoki) veden laatuun, ympäristölaatumormiin perustuva hyväksyttävä päästötaso tai Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa 1352/2015 annetut talousveden laatuvaatimukset ja suositukset eivät ylity.

Hakemuksessa esitetyn meluselvityksen perusteella Valtioneuvoston asetuksen 53/1997 mukaiset luonnonsuojelualueille asetetun ampumamelun ohjearvo (60 dB) voi ylittyä Puolahuhdan luonnonsuojelualueella pienessä osassa aluetta. Ottaen kuitenkin huomioon suojelualan suojeluperusteet, ei meluhaittaa pidetä niitä heikentävänä tekijänä.

ARVIO PARHAAN KÄYTTÖKELPOISEN TEKNIIKAN SOVELTAMISESTA

BAT-oppaan mukaan ampumaratatoiminnan haitta-aineiden hallinnan tarve sekä parhaat käyttökelpoiset tekniikat määritellään kohdekohtaisesti toiminnan aiheuttaman pitkän aikavälin ympäristöriskin perusteella. Oppaassa parhaalle käyttökelpoiselle tekniikalle on määritelty neljä eri tasoa (TASO 1, TASO 2a, TASO 2b ja TASO 3).

Kalliomaan ampumaradan haitta-aineiden aiheuttamat ympäristöriskit eli päästöpotentiaali (kuormitus), pintavesiriski sekä pohjavesiriski on pisteytetty BAT-oppaan mukaisesti. Pisteytyksen perusteella haitta-aineriskin merkittävyyden osalta ampumarata kuuluu matalan ympäristöriskin luokkaan (TASO 1). Alhaisen ympäristöriskin kohteissa katsotaan, että toiminnan aiheuttaman kuormituksen seuranta tehdään laukausmäärien seurannalla (kuormituksen seuranta) ja mahdollisella vaikutusten tarkkailulla (vaikutukset pinta- ja pohjavesiin), eli nämä ovat riskinhallinnan kannalta riittäviä toimenpiteitä. Ratarakenteiden puhdistustarve arvioidaan toiminnan loputtua riskiperusteisesti ja kestävän kunnostuksen periaatteiden mukaisesti.

Melunhallinnan kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa ovat oikein suunnitellut ja mitoitettut katosrakenteet ja meluvallit, sekä käyttöaikojen suunnittelu.

Hakemuksessa esitetään, että meluselvityksen tulosten perusteella valtioneuvoston päätöksen (53/1997) mukaiset ohjearvot eivät ylitä asuin- tai lomarakennuksilla, mutta voivat pieneltä osin ylittyä lähimmällä luonnonsuojelualueella. Melutason ohjearvon ylittymisellä ei arvioida olevan vaikutusta luonnonsuojelualueen perustamisen arvoihin. Kalliomaan radan toiminnasta ei aiheudu kohtuutonta rasitusta, eikä radalle ole tarvetta esittää lisää melua torjuvia rakenteita. Myöskään hakemuksessa esitettyjen maksimikäyttöaikojen rajoittamiselle ei ole perusteita.

TOIMINNAN TARKKAILU

Ampumaradan toiminnasta aiheutuvaa melupäästöä tullaan tarkkailemaan laukaussäätien perusteella. Radan käyttäjien ohjauksella ja valvonnalla huolehditaan siitä, että ampuma-aikoja noudatetaan. Alueelta kerätyistä jätemääristä tullaan pitämään kirjaa.

Laukaussäätien avulla seurataan myös haitta-aineiden kertymistä ratarakenteisiin ja ratakohtaista kuormituspotentiaalia vuositasona. Haitta-aineiden kulkeutumista ympäristöön seurataan pinta- ja pohjavesinäytteiden avulla. Pintavesinäyte otetaan viiden vuoden välein kokoomaajasta, jonka sijainti on haulikkoradan haulien leviämisalueen kauimmaisesta reunasta noin 200 metrin päässä, koillis-itäpuolelta. Näyte otetaan syksyn ylivirtaamakaudella ja näytteestä analysoidaan lyijyn, kuparin, arseenin, sinkin ja antimonin liukoiset pitoisuudet, pH ja sameus sekä liuenneen orgaanisen aineen (DOC) biosaatavan pitoisuuden määrittämistä varten. Näytetuloksia verrattaisiin pintavesille sallittuun liukoisen lyijyn enimmäispitoisuuteen eli 14 µg/l, vaikkakin enimmäispitoisuuden taso on määritetty vesistölle eikä ojille.

Pohjaveden laatua tarkkaillaan yhdestä rata-alueella sijaitsevasta talousvesikäivosta syksyn ylivirtaamakaudella. Kaivosvesinäytteestä analysoidaan samat metallit kuin pintavesinäytteestä (liukoiset pitoisuudet) sekä pH, happipitoisuus, orgaanisen aineksen pitoisuus ja sameus sekä vedenpinnan korkeus.

Tarkkailun tuloksista laaditaan vuosiraportti, joka toimitetaan vuosittain valvontaviranomaiselle.

VARAUTUMINEN POIKKEUKSELLISIIN TILANTEISIIN

Hakijan arvion mukaan ampumaradan toiminnassa ei tapahdu sellaisia poikkeuksellisia tilanteita, jotka johtaisivat toiminnan aiheuttamien ympäristövaikutusten lisääntymiseen.

LUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELY

Lupahakemuksesta tiedottaminen (YSL 43, 33 §; YSA 11 §)

Lupahakemuksen vireilläolosta on kuulutettu 4.12.2024–10.1.2025 ja 22.1.–11.2.2025 Tornion kaupungin verkkosivulla. Hakemusasiakirjat ovat olleet nähtävillä Tornion kaupungin verkkosivuilla samana aikana. Hakemuksesta on ilmoitettu Lounais-Lappi -lehdessä 29.1.2024. Hakemuksesta on erikseen

annettu tieto sijoituspaikkatilan rajanaapureille ja naapurikiinteistöjen omistajille. Kirjeet postitettiin 4.12.2024.

Tarkastus kiinteistöllä (HL 39 §)

Ympäristötarkastaja Mattila ja ympäristöpäällikkö Maikkula kävivät alueella toiminnanharjoittajan yhteyshenkilön [REDACTED] sekä [REDACTED] kanssa 3.2.2025. Tarkastuksella käytiin läpi ympäristölupahakemukseen ja ampumaratatoimintaan liittyviä asioita. Tarkastuksen aikana maaperä ei ollut näkyvässä lumen takia. Tarkastuksella todettiin, että luotiaseradoilla taustavallit ja haulikoradalla puusto ehkäisevät melun leviämistä tehokkaasti. Melusta ei ole tehty valituksia lähialueen asukkaiden toimesta. Radoilla oli jäteasiat jätahuoltoa varten.

Lausunnot, muistutukset ja hakijan antamat vastineet (YSL 42, 43 §)

Ympäristölupahakemuksesta on ilmoitettu Tornion kaupungin ympäristöterveysvalvonnalle sekä Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Hakemuksesta on annettu määräaikaan mennessä kaksi lausuntoa. Hakemuksesta ei jätetty kirjallisia muistutuksia.

Meri-Lapin ympäristöterveysvalvonta toteaa lausunnossaan 17.1.2025 seuraavaa:

”Melu: ympäristölupahakemuksen ja tehdyn meluselvityksen mukaan Vnp 53/1997 ulkomelun ohjearvot eivät ylity asuin- tai lomarakennuksilla. Lähimmät asuinrakennukset sijaitsevat noin 1,8–3,0 km päässä ampumaradasta. Meluselvityksen mukaan kaikkien ratojen kokonaismelusta muodostuvalla 60 dB:n melualueen reunalla on asuinrakennuksia. Meluselvitys on tehty sapluunamallilla, jossa esitetään meluvyöhykkeet tasaisessa avoimessa pehmeässä maastossa. Kalliomaan ampumaradalla on sivu- ja taustavalleja sekä ampumakatoksia, jotka vaimentavat melun leviämistä. Todellisuudessa melu siis todennäköisesti leviää suppeammalle alueelle kuin selvityksessä on esitetty.

Ympäristöterveysvalvonta esittää, että meluvaikutuksia arvioitaessa otetaan huomioon myös asumisterveysasetuksen (545/2015) 12 §:ssä asetetut asunnon päiväajan keskiäänitasojen toimenpideraja-arvot 35 dB asuinhuoneissa ja oleskelutiloissa sekä 40 dB muissa tiloissa. Lisäksi on hyvä huomioida, että vapaa-ajan asunnoissa ei aina ole yhtä hyvää äänieristys kuin asumiseen käytettävissä rakennuksissa.

Melun vaikutuksen arviointi pohjaa käytännössä asumisterveysasetuksen 12 §:n mukaisiin keskiäänitasoihin korjattuna 13 §:n mukaisella impulssikorjauksella. Melun impulssimaisen luonteen vuoksi häiritsevyys on otettava aina huomioon. Korjaus on 5 dB tai 10 dB riippuen melun impulssimaisuudesta. Ulkoa sisälle kuuluvaan impulssimaiseen meluun tehdään asumisterveysasetuksen soveltamisohjeen osan II mukaan tyyppillisesti 5 dB:n korjaus. Melun impulssimaisuus pienenee äänen edetessä pitkiä matkoja. Lisäksi ohjeessa todetaan, että jos tutkittavassa melussa esiintyy impulssimaisuutta vain ajoittain, on perusteltua, että haitallisuutta arvioitaessa otetaan huomioon ne yhtäjaksoiset ajat, joina näitä ominaisuuksia ei esiinny lainkaan ja se aika, jona niitä esiintyy. Ympäristölupahakemuksen mukaan Kalliomaan ampumaradan laukausmäärä on pieni ja käyttäjiä on melko vähän, joten aiheutuva meluhaitta ei ole jatkuvaa. Ympäristöterveysvalvonnan tietoon ei ole tullut valituksia Kalliomaan ampumaradan aiheuttamasta meluhaitasta koko sen toiminnan aikana.

Haitta-aineet: Rata ei sijaitse pohjavesialueella eikä alle 300 metrin etäisyydellä ole vesistöä. Radalla kuitenkin on talousvesikaivoja ja lähialue on ojitettua. Ympäristölupahakemuksen ja rata-alueelta kaivosta sekä pintavedestä otettujen näytteiden perusteella pinta- tai pohjaveden pilaantuminen ei ole todennäköistä ampumaradan toiminnassa. Otetut näytteet täyttävät STM:n asetuksessa (401/2001) annetut talousveden kemialliset laatuvaatimukset tutkituilta osin. Hakemuksen mukaan pintaveden ja alueen kaivoveden laatua seurataan jatkossa viiden vuoden välein syksyisin ylivirtaamakaudella tietyistä näytepisteistä. Toiminta on melko vähäistä, joten viiden vuoden näytteenottoväli vaikuttaa riittävältä terveydensuojelun näkökulmasta.

Muut ympäristöterveyteen liittyvät asiat on ympäristölupahakemuksen perusteella otettu toiminnassa hyvin huomioon.

Terveydensuojelun periaatteiden mukaisesti elinympäristöön vaikuttava toiminta on suunniteltava ja järjestettävä siten, että väestön ja yksilön terveyttä ylläpidetään ja edistetään. Elinympäristöön vaikuttavan toiminnan harjoittajan on tunnistettava toimintansa terveyshaittaa aiheuttavat riskit ja seurattava niihin vaikuttavia tekijöitä. Toimintaa on harjoitettava siten, että terveyshaittojen syntyminen mahdollisuuksien mukaan estyy (terveydensuojelulaki 763/1994, 2 §). ”

Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on antanut lausunnon 28.1.2025 ja toteaa seuraavaa:

”Kaavoitus ja alueen käyttö

ELY-keskus toteaa, että ympäristölupahakemuksessa ei ole huomioitu ampumaradan sijaintia alueella voimassa olevan Tornion koko kaupungin yleiskaavan alueella. Ampumarata sijaitsee yleiskaavassa osoitetulla maa- ja metsätalousvaltaisella alueella (M). Merkintää koskevan kaavamääräyksen mukaan alueella sallitaan maa- ja metsätalouteen liittyvä sekä haja-asutusluonteinen asuntorakentaminen. Yleiskaavaa koskevan yleismääräyksen mukaan yleiskaavassa osoitetun pääkäyttötarkoituksen ohella alueella sallitaan myös muuta maankäyttöä edellyttäen, ettei toimenpiteillä vaikuteta yleiskaavan toteutumista.

ELY-keskuksen näkemyksen mukaan ympäristöluvan mukainen toiminta ei vaikeuta yleiskaavan toteutumista.

Päästöt pintavesiin, maaperään ja pohjavesiin

Ympäristölupahakemuksen mukaan Karungin ampumaratatoiminnoille on myönnetty lupa 1980. Ympäristöolosuhteista todetaan, että ampumarata-alue on voimakkaasti ojitettu. Alue ei sijoitu luokitellulle pohjavesialueelle. Rata-alueen maaperä on hiekkaa ja hiekkamoreenia, haulien leviämisalueen on todettu olevan pääosin saraturvetta. Radalle tulee kunnallinen vesijohto, mutta alueella on myös kaivoja, joiden vettä käytetään lähinnä tilojen pesuun.

Ympäristölupahakemuksen ympäristövaikutuksien selvittämiseksi alueen pintavesistä ja ampumaradalle sijoittuvasta kaivosta on otettu vesinäytteet. Pintavesinäytteen haitta-ainepitoisuudet eivät ylittäneet sille asetettua ympäristölaatumormia. Ampumaradan kaivovedestä otettu vesinäyte täyttää talousveden laatuvaatimukset tutkittujen metallipitoisuuksien osalta.

Ampumaradalle on laskettu BAT-oppaan mukainen riskipisteytys niin tutkimustarpeelle, päästöpotentiaalille kuin pinta- että pohjavesiriskille. BAT-oppaan mukaisen riskipisteytyksen perusteella Karungin ampumaradan riskitasoksi on määritetty

perustaso, joka luokitellaan matalan ympäristöriskin kohteeksi. Riskipisteytykseen perustuvat taso perustuu kuitenkin osaksi teoreettisiin laskennallisiin olettamuksiin. Lapin ELY-keskuksen näkemyksen mukaan todellisia ympäristövaikutuksia ei saada selville teoreettisiin olettamuksiin perustuvilla laskennallisilla arvoilla. Lapin ELY-keskuksen näkemyksen mukaan todelliset ympäristövaikutukset voidaan todeta vain toteutuneilla näyttötoilla ja jokaisen toiminnanharjoittajan, jonka toimintaan sisältyy riski ympäristön kuormittamisesta, tulee olla selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista.

Lapin ELY-keskus pitää hyvänä, että vaikka BAT-oppaan mukaisen riskitason perusteella kohde on todettu matalan ympäristöriskin kohteeksi, on ympäristölupahakemuksessa esitetty pinta- ja kaivovedestä tarkkailua 5 vuoden välein otettavain näyttein. Lapin ELY-keskus pitää esitettyä suunnitelmaa hyvänä ja toiminnan ympäristövaikutusten seurannan kannalta perusteltuna.

Suojelualueet ja suojeltavat lajit

Ampumaradan alue ei sisälly Natura 2000- suojelualueverkostoon eikä alueella tai sen vaikutusalueella ole perustettuja luonnonsuojelualueita, valtioneuvoston hyväksymiä luonnonsuojeluohjelmiin kuuluvia alueita, luonnonsuojelulain (9/2023) 65 §:n mukaisia tiukasti suojeltuja luontotyyppejä eikä myöskään tiedossa olevia luonnonsuojeluasetuksen (1066/2023) liitteiden 1 ja 3 koko maassa rauhoitettujen eläin- ja kasvilajien esiintymiä, liitteiden 5 ja 6 esiintymis- tai havaintopaikkoja eikä luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteiden II ja IV eläin- tai kasvilajien havaintopaikkoja.

Alueella tai sen läheisyydessä ei ole tiedossa olevia lintudirektiivin artiklassa 1 tarkoitettujen, luonnonsuojelulain 73 § nojalla rauhoitettujen suurten petolintujen pesäreviirejä.

Ampuradasta noin 2 km:n etäisyydellä kiinteistöllä Puolahuhta 851-423-30-13 sijaitsee määräaikaikaisella sopimuksella (20 v) 21.9.2006 perustettu yksityinen (YSA) luonnonsuojelualue. Ampumaradan käytöllä ei voi katsoa olevan merkittävästi heikentävää vaikutusta suojelun toteutumiseen.

Melu

Ympäristönsuojelulain mukaisesti luvitettava toiminta ei saa aiheuttaa eräistä naapurussuhteista annetun lain (26/1920) (jatkossa naapuruussuhdelaki) 17 § 1. momentin tarkoittamaa kohtuutonta rasitusta ja kohtuuton naapuruushaitta voi olla myös lupahakemuksen hylkäämisen peruste (YSL 49 §). Tarvittaessa toimintaa voidaan rajoittaa määräyksin tai edellyttää toiminnanharjoittaja vähentämään melua toimintaa harjoitettaessa parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteen mukaisesti, siten, että luvanmyöntämisedellytykset täyttyvät.

Ampumaratatoiminnan aiheuttama tyypillisin naapuruussuhdelain aiheuttama haitta on toiminnasta aiheutuva melu. Haitan merkittävyys ja se, onko toiminnasta aiheutuva rasite naapuruussuhdelain tarkoittamalla tavalla kohtuuton, tulee aina arvioida tapauskohtaisesti.

Ampumaratojen luvitusta koskevan Ympäristöministeriön oppaan "Ampumaratojen ympäristölupa" 40/2023 mukaan melun kohtuuttomuuden arviointiin voidaan hyödyntää melutason ohjearvoja, melusta aiheutuvia terveysvaikutuksia sekä tapauskohtaista tietoa kyseisen toiminnan luonteesta. Ympäristönsuojelulain mukaisen ympäristöluvan myöntämisedellytyksiä ja toiminnan aiheuttamaa haittaa ja häiriötä arvioidessa ei ole ratkaisevaa merkitystä sillä, onko naapuruussuhde alkanut aiemmin vai myöhemmin kuin haittaa ja häiriötä aiheuttava toiminta (YM opas 40/2023). Valtioneuvoston

päätöksellä 53/1997 annetut ampumaratamelun ohjearvot ovat ohjeellisia arvoja, joilla voidaan arvioida yleistä meluympäristöä ja tarvetta määräysten asettamiseksi, jotta voidaan välttää toiminnasta syntyvä kohtuuton rasitus. Ohjearvoja tulee kuitenkin tulkitä ja soveltaa aina tapauskohtaisesti toiminnan luonne huomioiden (VnP 53/1997 3 §). Vanhalle ampumaradalle ohjearvoja voidaan pitää tavoitearvoina ja uudelle toiminnalle yleisen hyväksyttävyyden lähtökohtana (YM opas 40/2023).

Tapauskohtaisesti soveltaessa voidaan lupamääräyksiin asettaa joko ohjearvoa suurempi tai pienempi raja-arvo, kun harkinnassa huomioidaan ampumaratatoiminnan luonne sekä alueen todellinen tai suunniteltu käyttö ja merkitys. Mikäli ohjearvosta poiketaan, tulee poikkeaminen perustella kattavasti. Ympäristöministeriön oppaan 40/2023 mukaan tällaisia perusteita voivat olla mm. erittäin vähäinen laukausmäärä ja ampumatoiminnan ajallinen sijoittuminen aikaan, jolloin häiriö on vähäistä tai vaihtoehtoisessa tilanteessa runsas melulle altistuvien määrä ja laaja toiminta.

Ympäristöministeriön oppaassa 40/2023 todetaan terveyshaitasta seuraavaa: "Terveyshaitalla tarkoitetaan terveydensuojelulain (763/1994, TSL) 1 §:n mukaista ihmisessä todettavaa sairautta, muuta terveydenhäiriötä tai sellaisen tekijän tai olosuhteen esiintymistä, joka voi vähentää väestön tai yksilön elinympäristön terveellisyyttä. Ampumaratatoiminta voi aiheuttaa terveyshaittaa melun tai haitta-aineiden vaikutuksesta. Haitta arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Esimerkiksi melun aiheuttamaa terveyshaittaa arviotaessa on huomioitava meluemission voimakkuus (käytetyt ase ja patruunatyypit), melun kulkeutuminen (etäisyys, esteet, kasvillisuus), melun toistuvuus (ampumapäivät), melun kesto (päivittäinen käyttöaika) sekä melun esiintymisaika (yöaika, viikonloput, juhlapyhät, vuodenaika)."

Toiminnan luonnetta suhteessa melun ohjearvoihin ja terveysvaikutuksiin arvioidessa on suositeltavaa huomioida vuotuinen laukausten määrä, ammunnan ajoittuminen (päivä, viikko, viikonloppu, kuukausi, vuodenaika) ja kesto (häiriöaika), altistuvan alueen pääasiallinen käyttötarkoitus, altistuvien lukumäärä, mahdollisen melutason ohjearvon ylityksen merkittävyys sekä ohjearvon ylityksien toistuvuus (YM opas 40/2023). Naapuruussuhdelain 17 § 2. momentin perusteella rasituksen kohtuuttomuutta arviotaessa on otettava huomioon paikalliset olosuhteet, rasituksen muu tavanomaisuus, rasituksen voimakkuus ja kesto, rasituksen syntymisen alkamisajankohta sekä muut vastaavat seikat.

Melun aiheuttaminen on YSL 5 §:n tarkoittamaa ympäristön pilaamista, jos se aiheuttaa ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä, terveyshaittaa tai vahinkoa tai haittaa omaisuudelle tai sen käytölle. YSL 52 §:n mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi. Melua on rajoitettava vähintään niin paljon, ettei melusta aiheudu naapuruussuhdelain 17 § 1 momentin tarkoittamaa kohtuutonta rasitusta (YSL 49 §:n luvanmyöntämisedellytykset) melulle alttiissa kohteessa. Lisäksi melua on vähennettävä toimintaa harjoitettaessa parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteen mukaisesti.

Lupaviranomainen voi antaa hyväksyttävien melutasojen alittamiseksi määräyksiä mm. raja-arvoista, terveyshaitan minimoimisesta, radan käytön aikarajoituksista, melun ja meluntorjuntatoimenpiteiden arvioimisesta tarvittaessa sekä melutilanteen tarkailusta. Määräysten antamisessa tulee huomioida tekniset ja toiminnalliset mahdollisuudet vähentää melua sekä toimenpiteiden kohtuullisuus.

Kyseessä olevassa Karungin Erämiehet ry:n hakemuksessa liitteessä 5 on esitetty ampumaradan melutarkastelu. Melutarkastelu on tehty sapluunatarkasteluna.

Hakemuksessa esitetyn melusapluunatarkastelun perusteella Vnp 53/1997 mukaiset ohjearvot eivät ylity yhdelläkään asumis- tai loma-asumiskäyttöön tarkoitettulla rakennuksella. Ohjearvot voivat lievästi ylittyä luonnonsuojelualueella. Hakija on esittänyt, että toiminta-aikaa voidaan rajata seuraavasti: ma-su klo 10:00-22:00.

Hakija esittää, että radan laukausmäärä, käyttöaika, ohjearvojen soveltamistapa ja BAT-oppaan meluntorjunnan tarpeen arviointitaulukko huomioiden toiminnasta ei arvioida aiheutuvan kohtuutonta räsitusta.

ELY-keskuksen näkemyksen mukaan edellä mainitut seikat huomioiden hakemuksen mukaisen toiminnan osalta luvan myöntämiselle ei ole ympäristönsuojelulain 49 §:n 1. momentin 5) kohdan mukaista estettä, kun YSL 52 §:n ja 62 §:n mukaisissa lupamääräyksissä varataan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle mahdollisuus edellyttää parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukaisia meluntorjuntatoimenpiteitä, mikäli toiminnasta aiheutuu häiriintyville kohteille ennalta arvioitua merkittävämpää räsitusta.

Yhteenveto

Lapin ELY-keskuksen näkemyksen mukaan lausuntopyynnön mukaisen ympäristölupahakemuksen osalta hakemuksen mukaiselle toiminnalle ei ole toimitettujen tietojen ja selvitysten perusteella ympäristönsuojelulain 49 §:n 1. momentin mukaisia esteitä, kun toiminta toteutetaan hakemuksen mukaisesti ja lupapäätöksessä annettavissa määräyksissä huomioidaan edellä lausunnossa esitetyt tarkentavat seikat. ”

Vastine lausuntoihin

Meri-Lapin ympäristöterveysvalvonnan lausunnon johdosta hakija on antanut vastineen 6.2.2025: ”*Hakijalla ei ole kommentoitavaa Meri-Lapin ympäristöterveysvalvonnan lausuntoon.*”

Lapin ELY-keskuksen lausunnon johdosta hakija on antanut vastineen 6.2.2025.

”Lapin ELY-keskus on huomannut hakemuksessa puutteen yleiskaavoitukseen liittyen. Pitää paikkansa, että hakemuksen laatineella on jäänyt huomaamatta Tornion koko kaupungin yleiskaava, kun on kiinnittänyt huomionsa ainoastaan Karungin kylää koskevaan yleiskaavoitukseen. Hyvä, että virhe hakemuksessa huomattiin. ELY:n mukaisesti Kalliomaan ampumaradan toiminta ei vaikeuta yleiskaavan toteutumista. Lisäksi hakija muistuttaa toiminnan vaikuttavan pieneen alueeseen suhteessa yleiskaavan koko maa- ja metsätalousvaltaiseksi merkittyyn alueeseen.

Lausunnossaan Lapin ELY-keskus toteaa, että hakemuksessa esitetty riskipisteitys perustuu osaksi teoreettisiin oletuksiin, eikä todellisia ympäristövaikutuksia saada selville kuin näytteenotoilla. ELY-keskus on asiassa oikeassa ja hakija muistuttaa, että alueella on otettu teoreettisen tarkastelun tueksi myös vesinäytteitä. Teoreettiseen tarkasteluun perustuva ohje riskiarvioinnista on laadittu Ympäristöministeriössä (Ampumaratojen ympäristövaikutusten hallinta (BAT), 2014) ja on yleisesti hyväksytty käytäntö ampumaratojen lupaprosesseissa. Hakemuksen teossa on noudatettu kyseistä opasta. Ympäristöministeriö on laatinut ohjeistuksia selkeyttämään, helpottamaan ja yhdenmukaistamaan lupaprosesseja. Tilanne on vähintäänkin erikoinen, että hakijaa kritisoidaan Ympäristöministeriön ohjeistuksen mukaisesti toimimisesta.

Muilta osin hakijalla ei ole kommentoitavaa Lapin ELY-keskuksen lausuntoon.”

RATKAISUOSA (YSA 15 §)

VIRANOMAISEN RATKAISU (YSL 11, 48, 49 §)

Meri-Lapin ympäristölautakunta on tutkinut hakemuksen ja myöntää Karungin Erämiehet ry:lle ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisen ympäristöluvan Kallio- maan ampumaradan toimintaan kiinteistöllä Riistakolmio 851-431-11-85. Toimintaa tulee harjoittaa lupahakemuksessa esitetyn mukaisesti ja tässä päätöksessä annettujen lupamääräysten mukaisesti siinäkin tapauksessa, että hakemuksessa esitetty olisi ristiriidassa lupamääräysten kanssa.

LUPAMÄÄRÄYKSET

1. Toimintaa voidaan harjoittaa ampumarata-alueella kiinteistöllä Riistakolmio 851-431-11-85 sekä kiinteistöllä, joiden käytöstä on sovittu maanomistajien kanssa. (YSL 11, 52 §)
2. Ympäristöluva kattaa seuraavat ampumaradalla olevat radat: hirviaserata, luotiaserata ja skeet-rata. Ampumaradalla saa ampua hakemuksen mukaisilla aseilla eli haulikoilla, pistooleilla, pienoiskivääreillä ja kivääreillä. Alueella ei saa harjoittaa muuta kuin ampumaratatoimintaa. (YSL 6, 7, 52 §)
3. Radoilla saa ampua vuosittain yhteensä enintään 10 000 laukausta vuodessa. (YSL 16, 17, 49, 52, 66 §)
4. Ampumatoiminta radalla on sallittua päivittäin klo 10:00 ja 22:00 välisenä aikana. Ampumaradan sallitut käyttöajat on oltava nähtävillä rata-alueella. (YSL 49, 52 §, NaapL 17 §)

Melua koskevat lupamääräykset

5. Toiminnassa tulee noudattaa lupamääräyksen 4 mukaisia toiminta-aikoja häiritsevän melun haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi. (YSL 49, 52 §, NaapL 17 §)
6. Alueella tulee säilyttää melun leviämistä ehkäisevät rakenteet. Rakenteiden kunto on tarkistettava säännöllisesti ja rakenteita on ylläpidettävä niin, ettei niiden ääntä vaimentava vaikutus heikkene. Tarvittaessa toiminnanharjoittajan tulee korjata olemassa olevia tai rakentaa uusia melun leviämistä ehkäiseviä rakenteita. (YSL 7, 49, 52 §, NaapL 17 §)
7. Ampumaradan kiinteistöllä oleva puusto on säilytettävä niiltä osin kuin puustoa ei ole tarpeen kaataa ratarakenteiden, muiden radan toimintojen tai radan turvallisen käytön vuoksi. (YSL 49, 52 §, NaapL 17 §)
8. Ilmoitukset ja yhteydenotot häiritsevästä melusta sekä mahdollisesti seuranneet toimenpiteet on kirjattava vuosiraporttiin. (YSL 6-8, 52, 62 §, NaapL 17 §)

9. Valvontaviranomainen voi tarvittaessa määrätä toiminnanharjoittajan suorittamaan melumittauksia toiminnasta aiheutuvan melutason todentamiseksi. Melumittausten tekeminen voi olla tarpeen mm. melua koskevien valitusasioiden johdosta, radalla tapahtuvien rakenteellisten muutosten yhteydessä tai mikäli on syytä epäillä melutason ylittävän lähimmissä häiriintyvissä kohteissa valtioneuvoston päätöksessä (53/1997) esitetyt ampumaratojen aiheuttaman melutason ohjearvon tai asumisterveysasetuksessa (545/2015) asetetut asunnon päiväajan keskiäänitasojen toimenpideraja-arvon. Melumittaukset on tehtävä ympäristöministeriön ampumaratamelun mittausohjeen (61/1991) mukaisesti. (YSL 6-8, 14, 52, 62, 142 §, NaapL 17 §)

Jätteitä ja jätehuoltoa koskevat lupamääräykset

10. Ampumarata-alue ja sen lähiympäristö tulee pitää siistinä ja siivota tarvittaessa. Lähiympäristön roskaantuminen on tarkastettava vähintään kerran vuodessa. (YSL 6-8, 15-17, 49, 52, 58, 62 §: JL 13, 72, 73 §)
11. Toiminnassa syntyvät jätteet on varastoitava niin, ettei niistä aiheudu epäsiisteyttä, roskaantumista, hajuhaittaa, pilaantumisen vaaraa maaperälle tai pohjavedelle eikä muutakaan haittaa ympäristölle. Jätteiden keräyksessä, lajittelussa ja muussa jätehuollossa on noudatettava Perämeren jätelautakunnan jätehuoltomääräyksiä. Kiinteistöllä oleva umpisäiliö tulee tyhjentää säännöllisesti. Eri jätelajit on lajiteltava, varastoitava toisistaan erillään ja toimitettava asianmukaiset luvat omaavalle jätteen vastaanottajalle ja käsitelijälle.

Jätteiden määristä ja kuljetuksista on pidettävä kirjaa ja vuosittaiset jätemäärät tulee esittää jakeittain vuosiraportissa. (YSL 7, 16, 17, 52, 58, 62 §, JL 13, 15, 72, 73 §)

Häiriötilanteisiin varautuminen ja niissä toimiminen

12. Poikkeuksellisissa tilanteissa, joista voi olla vaaraa tai haittaa ympäristölle tai terveydelle, on välittömästi ryhdyttävä torjuntatoimiin, joilla vaara pilaantumisen leviämisestä saadaan poistettua. Häiriöstä johtuvaa päästöä aiheuttava toiminta on keskeytettävä heti ja häiriö on korjattava ennen toiminnan jatkamista. Luvanhaltijan tulee huolehtia siitä, että alueella toimivilla henkilöillä on tiedossaan toimintaohjeet maaperän ja pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttavien onnettomuus- ja vahinkotilanteiden varalta. Häiriötapahtumasta on ilmoitettava valvontaviranomaiselle mahdollisimman pian. Tapahtuman laadun mukaan on tarvittaessa ilmoitettava pelastusviranomaiselle ja terveydensuojeluviranomaiselle. (YSL 7, 15-17, 20, 49, 52, 62, 133 §)

Paras käyttökelpoinen tekniikka ja ympäristön kannalta paras käytäntö

13. Toiminnanharjoittajan on seurattava ampumaratojen parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehittymistä ja otettava niitä soveltuvin osin käyttöön, jos näin voidaan vähentää ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Toiminnanharjoittajan on varauduttava tällaisen tekniikan käyttöönottoon uudistusten yhteydessä. (YSL 8, 14–17, 20, 49, 52, 53 §)

Tarkkailu ja raportointi

14. Ampumaradalla on oltava nimettynä henkilö, joka tarkkailee rata-alueen asianmukaista hoitoa, siisteyttä ja käyttöä. Vastuuhenkilön on oltava selvillä tässä päätöksessä annetuista määräyksistä ja huolehtia siitä, että ampumarataa käytetään ja hoidetaan sekä että päästöjä tarkkaillaan ja niistä raportoidaan tämän päätöksen mukaisesti. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava tämän vastuuhenkilön riittävästä koulutuksesta. Vastuuhenkilön yhteystiedot on ilmoitettava valvontaviranomaiselle. Mikäli vastuuhenkilö muuttuu, on muuttuneet tiedot ilmoitettava valvontaviranomaiselle. (YSL 6-8, 20, 52, 62, 170, 172 §)
15. Pintaveden ja pohjaveden laatua on tarkkailtava viiden vuoden välein syksyllä ylivirtaamakauden aikana. Ensimmäinen luvan mukainen näytteenotto tulee tehdä vuonna 2029. Tarkkailupisteinä on käytettävä lupahakemuksessa esitettyjä näytteenottopisteitä: pintaveden tarkkailupiste sijaitsee ampumarata-alueen ulkopuolella, haulikkoradan haulien leviämisalueen takana olevassa kokoojaojassa sekä pohjaveden tarkkailupiste ampumaradan talousvesikaivossa (eteläisin talousvesikaivo).

Pintavesinäytteestä on analysoitava vähintään lyijyn, antimonin, arseenin, kuparin ja sinkin liukoiset pitoisuudet ja kokonaispitoisuudet sekä pH, sameus ja liuenneen orgaanisen aineen määrä (DOC). Lyijyn osalta on lisäksi ilmoitettava biosaatavan lyijyn pitoisuus.

Pohjavesinäytteestä on analysoitava vähintään lyijyn, antimonin, arseenin, kuparin ja sinkin liukoiset pitoisuudet ja kokonaispitoisuudet sekä pH, sameus ja liuenneen orgaanisen hiilen määrä (TOC). Lisäksi tulee analysoida näytteen happipitoisuus ja pohjaveden pinnan korkeus.

Tarkkailun näytteenotto ja näytteiden analysointi on toteutettava ulkopuolisen asiantuntijan toimesta yleisesti käytössä olevien standardien mukaisesti. Analyysitulokset on toimitettava tiedoksi valvontaviranomaiselle. Vedenlaadun tarkkailutiheyttä ja/tai analyysivalikoimaa voidaan tarvittaessa myöhemmin muuttaa tarkkailutulosten perusteella. Muutosasia voidaan laittaa vireille viranomaisen tai toiminnanharjoittajan aloitteesta. (YSL 6-8, 16, 17, 52, 62, 65, 66, 172)

16. Vedenlaatutulosten perusteella valvontaviranomainen voi tarvittaessa edellyttää lisätutkimuksia tai vesien ja haitta-aineiden hallintaan liittyviä toimenpiteitä. (YSL 6-8, 14, 16, 17, 22, 52, 62 §)
17. Ampumaradan toiminnasta on pidettävä kirjaa. Kirjanpitoliedoista on laadittava vuosiyhteenveto, josta on käytävä ilmi ainakin seuraavat asiat:
- toimintapäivien määrät ja laukausmäärät radoittain
 - pohjavesinäytteen tulokset ampumaradan alueella olevasta talousvesikaivosta joka viides vuosi, alkaen vuodesta 2029

- pintavesinäytteen tulokset haulikkoradan haulien leviämisalueen kokoojajosta joka viides vuosi, alkaen vuodesta 2029
- tiedot toiminnassa syntyneistä jätteistä (jätteen laatu, määrä, jätenimike, toimituspaikka)
- tiedot melua torjuvien rakenteiden muutoksista ja kunnostuksista
- tiedot poikkeavista tilanteista ja niiden johdosta tehdyistä toimenpiteistä
- tiedot mahdollisista toiminnanharjoittajalle tulleista valituksista

Vuosiraportti edellistä toimintavuotta koskevasta toiminnan tarkkailusta ja kirjanpidosta on toimitettavaa sähköisesti Ympäristöasioiden asiointipalvelun YLVA-osiossa vuosittain maaliskuun loppuun mennessä. Raportit tarkkailuista ja kirjanpidoista on näytettävä ja toimitettava ympäristönsuojeluviranomaisten edustajille muulloinkin tarvittaessa tai pyydettyäessä. Mikäli lainsäädäntö muuttuu lupa-aikana, raportoinnissa tulee noudattaa vastaavaa voimassa olevaa lainsäädäntöä. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi tarvittaessa muuttaa raportointivelvoitteita. (YSL 6-8, 14-17, 58, 62, 172 §; JL 12, 118-122 §)

Toiminnan muuttaminen ja lopettaminen

18. Mikäli toimintaa aiotaan muuttaa olennaisesti, toiminnanharjoittaja vaihtuu tai toiminta keskeytetään pitkäaikaisesti, on siitä ilmoitettava kirjallisesti valvontaviranomaiselle hyvissä ajoin ennen muutoksen tapahtumista. Yllättäen sattuvasta muutoksesta on ilmoitettava kirjallisesti viimeistään sen tapahtuessa. Mikäli toiminta muuttuu tai olennaisesti laajenee, on ympäristöluvan tarve arvioitava uudelleen. (YSL 6, 8, 14-15, 49, 52, 170 §; YSA 8 §)
19. Toiminnan päättyessä ampumarata-alue on puhdistettava jätteistä, rata-rakenteet on poistettava ja alueella olevat kiinteät rakenteet tulee purkaa, ellei uudella käyttötarkoituksella tätä osoiteta tarpeettomaksi. Maaperän tila on selvitettävä ja tarvittaessa puhdistettava alueellisen ELY-keskuksen hyväksymällä tavalla. Toiminnan päättymisestä tulee tehdä ilmoitus valvontaviranomaiselle. Toiminnan lopettamisesta on laadittava suunnitelma, jossa esitetään toimet alueen siivoamiseksi, rakenteiden purkamiseksi sekä maaperän ja pohjaveden pilaantuneisuuden selvittämiseksi. (YSL 6-8, 14-17, 49, 52, 58, 94, 133-135, 170 §; JL 13, 28, 72, 73, 122 §; VNA 214/2007)

LUVAN VOIMASSAOLO JA LUVAN MUUTTAMINEN

Päätöksen voimassaolo (YSL 87 §)

Tämä lupapäätös on voimassa toistaiseksi. Mikäli luvanvarainen toiminta olennaisesti muuttuu, on toiminnalle haettava uusi ympäristölupa tai ympäristöluvan muutos. Tämä päätös on voimassa, kunnes uudesta lupahakemuksesta tehty päätös on saanut lainvoiman.

Luvan muuttaminen

Lupaviranomainen voi määrätä tekemään hakemuksen lupamääräysten

muuttamiseksi tai muuten muuttaa lupaa, jos toiminta muuttuu tai jos on aihetta epäillä, että tässä luvassa annetut ehdot eivät riitä estämään luonnon vahingollista muuttumista, vaaraa terveydelle, viihtyisyyden melkoista vähenemistä tai muuta näihin rinnastettavaa edun loukkausta, tai jos annetut määräykset eivät perustu parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan tai jos luvan muuttaminen on tarpeen johtuen muusta olennaisesta muutoksesta olosuhteissa. (YSL 20, 29, 49, 52, 62 ja 89 §)

Lupaa ankaramman asetuksen noudattaminen (YSL 70.2 §)

Jos asetuksella annetaan ympäristönsuojelulain tai jätelain nojalla tämän luvan määräystä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan estämättä noudatettava.

RATKAISUN PERUSTELUT (HL 44 §)

Lupaharkinnan perusteet

Meri-Lapin ympäristölautakunta katsoo tämän hetkisen tiedon mukaan, että määräysten mukainen toiminta täyttää ympäristönsuojelulain, jätelain ja niiden nojalla annettujen säädösten vaatimukset ja toiminnassa voidaan noudattaa, mitä luonnonsuojelulaissa säädetään. Edellä mainitun perusteella ympäristölupa myönnetään. (YSL 48 §)

Luvan myöntämisen edellytykset (YSL 11, 12, 49 §)

Luvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset huomioon ottaen, aiheudu terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän, pohjaveden tai meren pilaantumista, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan vaarantumisesta toiminnan vaikutusalueella eikä kohtuutonta haittaa naapureille.

Toiminta on sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumisen vaaraa ja että pilaantumista voidaan ehkäistä. Toiminnassa ja lupamääräyksissä on kiinnitetty erityistä huomiota siihen, että toiminnasta ei aiheudu ympäristöhäiriötä.

Hakemuksen mukainen toiminta sijoittuu haja-asutusalueelle. Aluetta on jo pitkään käytetty ampumaratatoiminnassa. Pinta- ja pohjavesitarkastelussa sekä ympäristöriskipisteytyksen perusteella toiminnasta aiheutuva haitta-ainekuorma jää pääasiassa ampumarata-alueelle eikä ympäristöön aiheudu sellaisia päästöjä, joista aiheutuisi terveyshaittaa tai merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Rata-rakenteissa olevien haitta-aineiden edelleen kulkeutumisesta ja kulkeutumisessa tapahtuvia muutoksia seurataan jatkossa määrävlein tehtävällä pinta- ja pohjavedenlaadun tarkkailulla.

Ampumaradan lähiympäristössä ei ole vedenhankintaa varten tärkeitä pohjavesialueita, joihin toiminnalla voisi olla vaikutuksia. Lähin Natura 2000-alue on Hurujärvi-Iso-Mustajärvi, noin 4 kilometrin päässä rata-alueesta ja lähin

luonnonsuojelualue on Puolahuhdan luonnonsuojelualue (MRA242544), noin 2 kilometrin etäisyydellä alueesta koilliseen. Ottaen huomioon Hurujärvi-Iso-Mustajärven sekä Puolahuhdan luonnonsuojelualueen suojeluperusteet, ei vähäisen ampumamelun ohjearvojen ylittymisen tai haitta-aineiden kulkeutumisen riskin katsota heikentävän alueiden suojeluperusteena olevia luontoarvoja.

Meri-Lapin ympäristölautakunnan saamien lausuntojen perusteella ja tämän hetkisen tiedon mukaan luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät.

Lausuntojen huomioon ottaminen

Meri-Lapin ympäristöterveysvalvonnan lausunto on otettu huomioon lupamääräyksessä 9.

Lapin ELY-keskuksen lausunto on huomioitu lupamääräyksissä 3-9, 13, 15 ja 17.

Lupamääräysten perustelut

Lupamääräyksillä 1-3 varmistetaan toimintojen sijoittuminen suunniteltuun, hakemuksessa esitettyyn paikkaan. Toiminnasta aiheutuvia ympäristövaikutuksia sekä ympäristön pilaantumisen ennalta ehkäisemiseksi tarpeellisia lupamääräyksiä on arvioitu hakemuksessa ilmoitetun toiminnan laajuuden ja siitä aiheutuvien päästöjen perusteella.

Lupamääräyksillä 4 ja 5 on asetettu toiminta-ajat ampumaradalle häiritsevien melupäästöjen ehkäisemiseksi. Lisäksi varmistamalla, että käyttäjillä on tieto sallituista käyttöajoista, voidaan vähentää odottamattomasta toiminnasta aiheutuvia viihtyvyys- ja meluhaittoja. Toiminnasta aiheutuvaa melua on rajoitettu valtioneuvoston ampumaratojen melutason ohjearvoja koskevan päätöksen (53/1997) mukaisesti.

Lupamääräykset 6 ja 7 ovat tarpeellisia ehkäisemään ampumaradan aiheuttaman mahdollisen meluhaitan torjumiseksi. Melua vaimentavien rakenteiden kunnossapidolla ja rata-alueella kasvavan puuston säilyttämisellä ehkäistään asutukseen kohdistuvia melu- ja viihtyvyyshaittoja.

Lupamääräystä 8 perustellaan ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaisella selvilläolovelvollisuudella. Toiminnanharjoittajan tulee olla selvillä toiminnastaan aiheutuvasta melusta.

Toiminnan sijainti ja kesto huomioon ottaen ei pidetä todennäköisenä, että toiminnasta syntyvä melu aiheuttaisi naapuruussuhdelain tarkoittamaa kohtuutonta räsitusta asutukselle. Lupamääräys 9 on kuitenkin tarpeellinen, mikäli toiminnalle annettujen melutason raja-arvojen on syytä epäillä ylittyvän, on asiassa selvyuden saamiseksi varauduttava tarvittaessa suorittamaan melumittauksia.

Määräykset 10 ja 11 on annettu asianmukaisen jätehuollon varmistamiseksi. Jätteistä tai jätehuollosta ei saa jätelain mukaan aiheutua vaaraa tai haittaa

ympäristölle tai terveydelle eikä jätettä saa hylätä tai käsitellä hallitsemattomasti. Roskaantumisen ja ympäristölle aiheutuvan muun haitan estämiseksi on huolehdittava toiminta-alueen siisteydestä.

Lupamääräys 12 koskee poikkeuksellisia tilanteita. Määräykset on annettu poikkeuksellisista päästöistä aiheutuvien haittojen minimoimiseksi. Häiriötilanteisiin varautuminen ennakolta ja mahdollisimman nopea toiminta häiriötilanteissa on tarpeen ympäristö- ja terveyshaittojen estämiseksi. Häiriötilanteista, vahingoista, onnettomuuksista ja niihin liittyvistä korjaavista toimituksista ilmoittaminen valvontaviranomaiselle on tarpeen mahdollisimman pian, jotta häiriöistä aiheutuvia ympäristöhaittoja ja niiden torjumista voidaan valvoa ja ottaa kantaa mahdollisiin häiriöistä johtuviin valituksiin.

Lupamääräys 13 on annettu, sillä ympäristönsuojelulaki velvoittaa ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa käytettävän parasta käyttökelpoista tekniikkaa ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen kautta voi tulla mahdollisuuksia vähentää myös olemassa olevasta toiminnasta aiheutuvia päästöjä. Toiminnanharjoittajalla on yleinen selvilläolovelvollisuus mm. toimintansa haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista.

Lupamääräyksellä 14 varmistetaan, että toimintaa toteutuu luvan mukaisesti. Vastuuhenkilön nimeämisen ja luvan valvonnan sekä ympäristöön aiheutuvien päästöjen ehkäisemisen kannalta merkittävää. Vastuuhenkilön nimeäminen myös edistää yhteydenpitoa valvontaviranomaisen kanssa.

Lupamääräykset 15 ja 16 on annettu, sillä toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toiminnastaan aiheutuvista päästöistä ja niiden aiheuttamista ympäristövaiikutuksista. Pinta- ja pohjavesinäytteiden avulla seurataan ampumaradan aiheuttamaa kuormitusta ja kuormituksen kehittymistä sekä voidaan tarvittaessa edellyttää toimenpiteitä haitta-aineiden ympäristöön pääsyn rajoittamiseksi. Näytteenoton ja analyysien laadun sekä luotettavuuden varmistamiseksi tulee näytteenotto sekä analysointi toteuttaa asianmukaisen tahon toimesta.

Lupamääräys 17 toiminnan kirjanpito- ja raportointivelvoitteesta on annettu toiminnasta aiheutuvien päästöjen tarkkailemiseksi, valvonnan järjestämiseksi ja viranomaisen tiedonsaannin varmistamiseksi. Kirjanpitotietojen avulla sekä toiminnanharjoittaja että valvontaviranomainen voivat havainnoida mahdollisia luvan muutostarpeita.

Lupamääräys 18 on annettu, jotta toiminnan keskeyttämisestä ja muista olennaisista muutoksista ilmoittamisella varmistetaan valvonnan kannalta tarpeellinen tiedonkulku viranomaiselle. Ilmoituksen perustella toiminnan seuranta ja valvonta voidaan järjestää asianmukaisesti ottaen muutos huomioon ja valvontaviranomainen voi arvioida muutoksen aiheuttamia ympäristö- ja muita vaikutuksia sekä mahdollista ympäristöluvan muutostarvetta. Luvan haltijan on ilmoitettava olennaisesta muutoksesta hyvissä ajoin ennen muutosta valvontaviranomaisen edustajalle (Meri-Lapin ympäristöpalvelut).

Lupamääräys 19 on annettu, jotta voidaan valvoa, että toiminnasta ei sen lopettamisen jälkeenkään aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle eikä ympäristön pilaantumista.

KÄSITTELYMAKSU JA SEN MÄÄRÄYTYMINEN (YSL 205 §)

Maksu määräytyy Tornion kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukaan (Ysvot). Taksan 3 §:n mukaan jätehuollon ympäristöluvan käsittelymaksu on 1980 €. Ympäristöluvan suunnitelmallisesta valvonnasta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen valvontamaksu.

LUPAPÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN (YSL 85 §)

Päätös

Päätös ja sitä koskeva valitusosoitus toimitetaan hakijalle käsittelymaksua koskevan laskun kanssa. Päätös toimitetaan Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Meri-Lapin ympäristöterveysvalvonnalle.

Päätös ja em. liitteet pidetään nähtävillä, valitusaikana Tornion kaupungin verkkosivuilla.

Tieto päätöksestä

Tieto päätöksestä annetaan Tornion kaupungin verkkosivuille julkipantavalla kuulutuksella 25.2.2025 sekä julkaistaan paikallisessa lehdessä.

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan kirjeitse niille, joille annettiin kirjeitse tieto ympäristölupahakemuksen vireilläolosta.

Kuulutuksessa ja ilmoituksessa mainitaan mm. paikat, joissa päätös on nähtävillä (Tornion kaupungin sivuilla) sekä päätöksen valitusaika.

MUUTOKSENHAKU (YSL 84, 190 §, HIKL 14, 22 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeudelta, jolle valituskirjelmä liitteineen on toimitettava. Valitusaika päättyy 3.4.2025. Päätökseen liitetään valitusosoitus.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Ympäristönsuojelulaki (YSL) 527/2014
Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta (YSA) 713/2014
Jätelaki (JL) 646/2011
Hallintolaki (HL) 434/2003
Hallintolainkäyttölaki (HIKL) 586/1996
Valtioneuvoston päätös (53/1997) ampumaratojen aiheuttaman melutason ohjearvoista

Asumisterveysasetus 545/2015

Valtioneuvoston asetus maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007)

Perämeren jätelautakunnan jätehuoltomääräykset, voimaantulo 1.7.2023

Ympäristönsuojeluviranomaisen taksa, Meri-Lapin ympäristölautakunta
17.9.2019, voimaantulo 1.10.2019 (YsvoT)

Laki eräistä naapuruussuhteista (NaapL) (26/1920)

Valtioneuvoston asetus maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007)

Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (JuLK) 621/1999

LIITTEET

Sijaintikartta